

บทที่ 3

มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการแสวงหาประโยชน์ของลูกจ้างแฝง ลูกจ้างเทียมและผู้เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 และของต่างประเทศ

จากสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นกับกองทุนประกันสังคมในปัจจุบันดังกล่าวมาแล้วจะเห็น
ความผิดของลูกจ้างแฝง ลูกจ้างเทียม และผู้เกี่ยวข้อง ในกรณีอื่นแบบขึ้นทะเบียนผู้ประกันตน นำส่ง
เงินเข้ากองทุนประกันสังคม เพื่อหาประโยชน์อันมิชอบจากกองทุนประกันสังคม เป็นปัญหา
เกี่ยวกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจของกองทุนประกันสังคมและอาจส่งผลเสียต่อการจ่ายประโยชน์
ทดแทนในกรณีต่าง ๆ ให้กับผู้ประกันตน ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ความผิดของลูกจ้างแฝง ลูกจ้าง
เทียม และผู้เกี่ยวข้อง ในกรณีอื่นแบบขึ้นทะเบียนผู้ประกันตน นำส่งเงินเข้ากองทุนประกันสังคม
เพื่อหาประโยชน์อันมิชอบจากกองทุนประกันสังคม เป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจประเภทหนึ่ง ที่
ควรกำหนดบทลงโทษผู้กระทำผิดดังกล่าว

กฎหมายของประเทศไทยในการควบคุมการแสวงหาประโยชน์ของ ลูกจ้างแฝง ลูกจ้าง เทียม และผู้เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533

ให้ลูกจ้างซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์เป็นผู้ประกันตน
ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนอยู่แล้วตามวรรคหนึ่งเมื่อมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และยังเป็นลูกจ้าง
ของนายจ้างอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตนต่อไป

ให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างที่เป็นผู้ประกันตนยื่นแบบรายการแสดงรายชื่อผู้ประกันตนอัตรา
ค่าจ้างและข้อความอื่นตามแบบ ที่เลขาธิการกำหนดต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่
ลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตน

ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อความในแบบรายการที่ได้ยื่นไว้ต่อสำนักงานเปลี่ยนแปลง
ไปให้นายจ้างแจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดเพื่อขอเปลี่ยนแปลงหรือ
แก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

นายจ้างผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานภายในกำหนดเวลา สามสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตน หรือไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายใน วันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

นายจ้างผู้ใดยื่นแบบรายการ แสดงรายชื่อผู้ประกันตนอัตราค่าจ้างและข้อความอื่นตามแบบที่เลขาธิการกำหนด หรือแจ้งเป็นหนังสือขอเปลี่ยนแปลงรายการที่ได้ยื่นไว้ต่อสำนักงาน โดยเจตนากรอกข้อความเท็จในแบบรายการหรือแจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงเป็นเท็จในหนังสือแจ้งขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่นิติบุคคล ลเป็นผู้กระทำความผิดและถูกลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าผู้แทนของนิติบุคคลกรรมการทุกคนและผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องระวางโทษเช่นเดียวกับนิติบุคคลนั้นด้วยเว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้นหรือได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

2. ประมวลกฎหมายอาญา

ตัวการ ตามมาตรา 83 ในกรณีความผิดใดเกิดขึ้น โดยการกระทำของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ผู้ที่ร่วมกระทำความผิดด้วยกันนั้นเป็นตัวการ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ผู้สนับสนุน ตามมาตรา 86 ผู้ใดกระทำการด้วยประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่ผู้อื่นกระทำความผิดก่อนหรือขณะทำความผิดแม้ผู้กระทำความผิดจะมีผู้รู้ถึงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนั้นก็ตาม ผู้นั้นเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิด ต้องระวางโทษสองมณสามส่วนของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดที่สนับสนุนนั้น

ความผิดต่อเจ้าพนักงาน มาตรา 134 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงานซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดฐานฉ้อโกง มาตรา 341 ซึ่งบัญญัติว่า ผู้ใดโดยทุจริตหลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง และโดยการหลอกลวงดังกล่าวนี้ ได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สามทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

3. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ความรับผิดเพื่อละเมิด มาตรา 420 ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดีทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น

กฎหมายต่างประเทศในการควบคุมการแสวงหาประโยชน์ของ ลูกจ้างแฝง ลูกจ้างเทียม และผู้เกี่ยวข้อง

1. ประเทศฟิลิปปินส์

การดำเนินคดีในการลงโทษสำหรับ ความผิดของลูกจ้างแฝง ลูกจ้างเทียมและผู้เกี่ยวข้อง ในกรณียื่นแบบขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการ นำส่งเงินเข้ากองทุนประกันสังคม เพื่อหาประโยชน์อันมิชอบจากกองทุนประกันสังคม ในประเทศฟิลิปปินส์ได้กำหนดให้ ความผิดของลูกจ้างแฝง ลูกจ้างเทียม และผู้เกี่ยวข้อง ในกรณียื่นแบบขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการ นำส่งเงินเข้ากองทุนประกันสังคม เพื่อหาประโยชน์อันมิชอบจากกองทุนประกันสังคม เป็นความผิดเฉพาะแยกต่างหากจากความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาทั่วไป ดังจะพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

บทกำหนดโทษได้กำหนดความผิดของการ แฉงข้อความอันเป็นเท็จ ตามกฎหมายประกันสังคม ของประเทศฟิลิปปินส์ ตามมาตรา 28 บทกำหนดโทษ กำหนดว่าบุคคลใดก็ตาม เจตนาที่จะฉ้อโกง ได้ทำการปลอม ทำเลียนแบบแสตมป์ คุปอง ตั๋ว บัญชี หรือ อุปกรณ์อื่นใดตามที่กำหนดไว้โดยคณะกรรมการ เพื่อการเก็บหรือจ่ายเงินสมทบหรือใช้ประโยชน์ ขาย ให้เช่า หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัสดุอุปกรณ์ใด ๆ ที่ใช้ในการปลอมแปลง เลียนแบบ วัสดุอุปกรณ์ ซึ่งใช้ในการผลิต แสตมป์ คุปอง ตั๋ว บัญชีหรืออุปกรณ์อื่นใด ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่า 1,000 เปโซ และไม่เกิน 10,000 เปโซหรือจำคุกไม่น้อยกว่า 1 ปี และไม่เกิน 5 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับตามดุลยพินิจของศาล

กฎหมายประกันสังคมของประเทศฟิลิปปินส์ มาตรา 28 ได้กำหนดความผิดโดยเฉพาะให้บุคคลที่เจตนาจะฉ้อโกงหรือคัดแปลงในลักษณะอื่นใด เพื่อได้ประโยชน์จากการเก็บหรือจ่ายเงินสมทบ แม้ประเทศฟิลิปปินส์ จะมีระบบงานประกันสังคมแตกต่างจากงานประกันสังคมของไทย แต่บทกำหนดโทษในมาตรา 28 เป็นบทหนึ่งซึ่งมุ่งคุ้มครองเงินสมทบ ในกองทุนประกันสังคมของประเทศ ซึ่งแตกต่างจากของประเทศไทยที่ไม่มีการกำหนดให้เห็นชัดเจน

มาตรา 28 กำหนดให้บุคคลใดก็ตามที่ไม่กระทำการหรือปฏิเสธที่จะยินยอมกระทำตาม ข้อที่กำหนดของกฎหมายฉบับนี้ หรือกฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยคณะกรรมการ ต้องระวางโทษปรับ ไม่น้อยกว่า 500 เปโซ และไม่เกิน 5,000 เปโซ หรือจำคุกไม่น้อยกว่า ๖ เดือนและไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งจำ ทั้งปรับตามดุลยพินิจของศาล (กองวิชาการและแผนงาน, 2541, หน้า 41)

บทบัญญัติในมาตรา 28 ดังกล่าว ได้กำหนดความผิดของบุคคลใดก็ตามเจตนาที่จะฉ้อโกง ได้ทำการปลอม ทำเลียนแบบแสตมป์ ครอบงำ บัญชี หรือ อุปกรณ์อื่นใดตามที่กำหนดไว้โดย คณะกรรมการเพื่อการเก็บหรือจ่ายเงินสมทบหรือใช้ประโยชน์ ขาย ให้เช่า หรือมีไว้ใน ครอบครอง ซึ่งวัสดุอุปกรณ์ใด ๆ ที่ใช้ในการปลอมแปลง เลียนแบบ วัสดุอุปกรณ์ ซึ่งใช้ในการผลิต แสตมป์ ครอบงำ บัญชีหรืออุปกรณ์อื่นใด ไว้ชัดเจนในมาตรา 28 นี้ ซึ่งเป็นการวางหลักเกณฑ์ไว้ แตกต่างจากประมวลกฎหมายอาญาของประเทศฟิลิปปินส์เอง ซึ่งนับได้ว่าเป็นความก้าวหน้าอย่าง หนึ่งของประเทศฟิลิปปินส์ (สำนักงานประกันสังคม, 2541, หน้า 76)

ประเทศฟิลิปปินส์ ได้บัญญัติหลักเกณฑ์ความรับผิดชอบทางอาญาเช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะกฎหมายพิเศษในเรื่อง แจ่งข้อความอันเป็นเท็จ ที่กล่าวมาแล้วเป็นความผิดที่บัญญัติขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริง โดยไม่ต้องอาศัยการเทียบเคียงตามประมวลกฎหมายอาญาทั่วไป ที่ ใกล้เคียงความผิดของกรณีแจ่งข้อความอันเป็นเท็จ ความผิดอาญฐานต่าง ๆ ก็มีเช่นเดียวกันในที่นี้ จะกล่าวถึงความผิดที่เกี่ยวข้องได้แก่ ความผิดอาญฐานฉ้อโกง

ความผิดอาญฐานฉ้อโกง มาตรา 315 บัญญัติว่า ผู้ใดกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ใน ประการใดประการหนึ่งดังต่อไปนี้ จะต้องถูกลงโทษ คือ

1) โดยปราศจากความน่าเชื่อถือ การกระทำอันเป็นที่ไม่น่าไว้ใจดังต่อไปนี้

(a) ผู้กระทำความผิดได้กระทำการที่ผิดต่อศีลธรรมหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายด้วย การกระทำเปลี่ยนแปลง ซึ่งข้อความ ปริมาณ หรือคุณภาพ เกี่ยวกับมูลค่าของสิ่งของต่าง ๆ ของ ประชาชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อจะทำให้ตนเองพ้นจากความรับผิดชอบ

(b) ด้วยการกระทำอันไม่เหมาะสมได้มาซึ่งเงิน สินค้า หรือทรัพย์สินของบุคคลอื่น ผู้กระทำความผิดได้กระทำการ หรือมีหน้าที่ต้องกระทำการ หรือบริหารงาน หรือได้กระทำการ ภายใต้อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในการกระทำนั้น ได้นำไปซึ่งหรือได้รับมาซึ่งสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แม้ จะโดยอาศัยอำนาจ หน้าที่ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการก็ตาม หรือโดยปฏิเสธที่จะมีการรับเงินหรือทรัพย์สินอื่น

(c) ได้กระทำการ อันไม่สมควรในการได้รับประโยชน์จากลายมือชื่อของคู่สัญญาของผู้กระทำความผิดที่ได้ลงลายมือชื่อในเอกสาร โดยการกรอกข้อความลงในเอกสารที่ได้ลงลายมือชื่อไว้ เพื่อให้เกิดความเสื่อมเสียสิทธิแก่คู่สัญญาของผู้กระทำความผิดหรือบุคคลที่สาม

2) โดยวิธีการใด ๆ ที่เป็นการหลอกลวงผู้อื่นด้วยกลฉ้อฉล หรือก่อนหน้านั้นได้กระทำการอันถือว่าเป็นกลฉ้อฉล หรือกระทำกลฉ้อฉลในขณะปัจจุบัน

(a) ได้ลวงหรือแสดงตนเป็นบุคคลอื่น เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจอิทธิพลใด ๆ รวมทั้งคุณวุฒิ ความสามารถใด ๆ ทรัพย์สิน ความน่าเชื่อถือถือกระทำการเป็นตัวแทน การตกลงทางธุรกิจ หรือกระทำการอื่นใด เช่นว่านั้น หรือ กระทำการ โดยวิธีการอื่นใดมีลักษณะดังเช่นว่ามานั้น

(b) กระทำการเปลี่ยนคุณภาพ รายละเอียด หรือนำหนักของสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับด้านศิลปะหรือทางด้านธุรกิจของบุคคลอื่น

(c) โดยการอ้างสิทธิ จากการให้สินบนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อที่จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือผลร้ายใด ๆ ต่อการกระทำสำหรับกรกล่าวโทษ ใสร้าย ที่ซึ่งฝ่ายผู้ร่วมกระทำความผิดอาจจะยกขึ้นกล่าวอ้าง เป็นปรีภัยกับฝ่าย ผู้กระทำความผิดได้ในกรณีนี้ผู้กระทำความผิดจะถูกลงโทษขั้นสูงสุด ของโทษที่ได้รับ

(d) กระทำการออกเช็คเพื่อชำระหนี้ที่มีอยู่จริงและบังคับได้ตามกฎหมาย โดยรู้ว่าตนเองไม่มี เงินอยู่ในธนาคาร หรือโดยรู้ว่าตนมีเงินอยู่ในธนาคารไม่เพียงพอที่จะชำระเงินตามจำนวนเงินในเช็คที่ออกหรือผู้ออกเช็ค ได้ออกเช็คตามจำนวนเงิน ทั้งนี้โดยไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้ภายใน 3 วัน หลังจากที่ได้รับใบแจ้งหนี้แก่ธนาคาร และหรือผู้รับเช็คหรือผู้ทรงเช็คนั้น ได้กล่าวว่าเช็คนั้นไม่น่าเชื่อถือ เนื่องจากขาดเงินที่จะพอจ่ายตามจำนวนเงินที่เขียนไว้ในเช็ค โดยผู้รับเช็คหรือผู้ทรงสามารถที่จะนำมาเป็น พยานหลักฐานที่มีมูลพอที่จะนำสืบพยานที่เกี่ยวกับการหลอกลวงตามที่กล่าวไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับกลฉ้อฉล

(e) โดยให้ได้มาซึ่งอาหาร เครื่องดื่ม หรือการเข้าพักอาศัยที่โรงแรม สถานที่พักตากอากาศ ร้านอาหาร บ้านพักตามชนบท และบ้านไม้ตากอากาศ อาคารชุด โดยการใช้วิธีการหลอกลวงต่าง ๆ หรือโดยการละเว้นเพื่อการย้ายส่วนหนึ่งส่วนใดของอุปกรณ์เดินทางของเขาออกจากสถานที่ ดังได้กล่าวมาหลังจากที่ได้รับความไว้วางใจให้ใช้ประโยชน์ต่อมาได้รับอาหารเครื่องดื่ม หรือการเข้าพักอาศัยในสถานที่ดังกล่าว โดยปราศจากการชำระเงินค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มและค่าที่พักอาศัยที่ได้ใช้ประโยชน์แล้วนั้น

3) ความผิดฐานฉ้อโกง หมายถึง ลักษณะดังต่อไปนี้

(a) โดยหลอกลวงบุคคลอื่นด้วยวิธีการใดอันเป็นเหตุให้มีการลงลายมือชื่อในเอกสารต่าง ๆ

(b) โดยอาศัยวิธีการในการกระทำการน้อยลงบางประการเพื่อเป็นหลักประกันความสำเร็จในเกมการแข่งขัน

(c) โดยทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ ซึ่งรายงานกระบวนพิจารณาของศาล ข้อมูลของทางราชการ เอกสารสิทธิหรือเอกสารอื่นใด

จากบทบัญญัติในความผิดฐานฉ้อโกง องค์ประกอบความผิดฐานฉ้อโกงของประเทศฟิลิปปินส์ในมาตรา 315 กำหนดองค์ประกอบความผิดในส่วนของการกระทำหรือที่เรียกว่า องค์ประกอบภายนอก ไว้แยกออกเป็นแต่ละอนุมาตราในความผิด ซึ่งรวมการกระทำความผิดฐานฉ้อโกงต่าง ๆ ไว้ด้วยกันในแต่ละอนุมาตรา

อย่างไรก็ตามแม้ว่าประเทศฟิลิปปินส์จะมีความผิดทั้งสองฐานนี้แต่ก็ไม่สามารถบังคับใช้ได้ เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญาที่แก้ไขแล้วของประเทศฟิลิปปินส์ไม่มีบทบัญญัติให้การไม่นำส่งเงิน สมทบเป็นองค์ประกอบของความผิดที่จะนำมาลงโทษโดยพลการได้ จึงจำเป็นต้องบัญญัติให้การไม่นำส่งเงิน สมทบเป็นความผิดอาญาขึ้นมาบังคับใช้เป็นกรณีเฉพาะเหตุผลที่ต้องบัญญัติให้การกระทำความผิดดังกล่าวเป็น ความผิดเนื่องจากความจำเป็นของศาลที่เห็นว่าการกระทำความผิดดังกล่าวควรเป็น ความผิดและควรบัญญัติเป็นกฎหมายโดยอาศัย หลักเกณฑ์ในการบัญญัติไว้ใน หมวดที่ 1 ของประมวลกฎหมายอาญาของฟิลิปปินส์ มาตรา 5 เพื่ออุดช่องว่างของกฎหมาย ดังนี้

มาตรา 5 บัญญัติหน้าที่ของศาลดังต่อไปนี้ว่าเมื่อไรก็ตามที่ศาลพบว่ามีการกระทำที่ควร จะได้รับการลงโทษ และไม่มีกฎหมายบัญญัติการกระทำนั้นให้เป็นความผิดศาลจะเป็นผู้ใช้ดุลพินิจ และจะต้องรายงานเรื่องไปยังประธานาธิบดีผ่านทางกระทรวงยุติธรรม โดยระบุเหตุผลความจำเป็น ที่ทำให้ศาลเห็นได้ว่าการกระทำความผิดดังกล่าวควรที่จะบัญญัติเป็นกฎหมายอาญา

เมื่อพิจารณาในการบัญญัติกฎหมายตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 5 เพื่อนำมาใช้ใน การอุดช่องว่างซึ่งอยู่ในกฎหมายนั้นประเทศฟิลิปปินส์ซึ่งมีบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญาใน ความผิดฐานลักทรัพย์ (คล้ายกับความผิดฐานลักทรัพย์ และฐานขกยอกทรัพย์ของไทยดังกล่าว มาแล้ว) และฐานฉ้อโกงและหลอกลวงอื่น ๆ แต่ในองค์ประกอบของความผิดฐานดังกล่าว ยังไม่ สามารถครอบคลุมถึงกรณีแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ซึ่งโดยสภาพของลักษณะในทางอาญาของกรณี แจ้งข้อความอันเป็นเท็จ นั้น มีลักษณะของการฉ้อโกงประเภทหนึ่งที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและ สังคม เป็นการกระทำต่อกฎหมายมหาชนทางเศรษฐกิจ การนำกฎหมายอาญาทั่วไปมาปรับใช้กับ กฎหมายประกันสังคมถึงการกระทำความผิดดังกล่าวจึงไม่ เหมาะสม ประเทศฟิลิปปินส์จึงได้บัญญัติ

ความผิดฐาน การแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ โดยเฉพาะ ตามมาตรา 28 บทกำหนดโทษ กำหนดว่า บุคคลใดก็ตามเจตนาที่จะฉ้อโกง ได้ทำการปลอม ทำเลียนแบบแสตมป์ ครอบงำ บัญชี หรือ อุปกรณ์อื่นใดตามที่กำหนดไว้โดยคณะกรรมการ เพื่อการเก็บหรือจ่ายเงินสมทบหรือใช้ประโยชน์ ขาย ให้เช่า หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งวัสดุอุปกรณ์ใด ๆ ที่ใช้ในการปลอมแปลง เลียนแบบ วัสดุอุปกรณ์ ซึ่งใช้ในการผลิต แสตมป์ ครอบงำ บัญชีหรืออุปกรณ์อื่นใด ขึ้นใน กฎหมายประกันสังคม ต้องระวางโทษตามมาตรา 315 ของประมวลกฎหมายอาญาที่ได้แก้ไขแล้ว

แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ากฎหมายประกันสังคมประเทศฟิลิปปินส์ มาตรา 28 ในตอนท้ายของ มาตรา ได้มีบัญญัติให้ผู้ฝ่าฝืน แจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ของประเทศฟิลิปปินส์ต้องถูกลงโทษตาม มาตรา 315 ของประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแตกต่างจากประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทย โดยที่บทลงโทษจะบัญญัติไว้ในมาตราเดียวกับบทบัญญัติที่ได้วางหลักไว้

2. ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี

การดำเนินคดีในความผิดตามกฎหมายบ้านาญแห่งชาติสาธารณรัฐเกาหลีได้วางบทลงโทษ (Penal Provisions) ไว้หลายกรณี โดยเฉพาะการคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของลูกจ้างประเทศ สาธารณรัฐเกาหลี ได้บัญญัติกฎหมายเพื่อมิให้นายจ้างเอาเปรียบลูกจ้างโดยวางบทลงโทษไว้เป็นการ เฉพาะและอัตราโทษค่อนข้างสูงโดยพิจารณาได้จากบทที่ 9 บทลงโทษ

มาตรา 104 (การลงโทษ) (กองวิชาการและแผนงาน, 2538, หน้า 39)

1) ผู้ได้รับประโยชน์ทดแทนอย่างไม่ถูกต้องหรือ ด้วยความทุจริต ให้ถูกลงโทษจำคุก ไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 3 ล้านวอน

2) นายจ้างที่ฝ่าฝืนมาตรา 98 แห่งกฎหมายนี้ให้ถูกลงโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือถูก ปรับไม่เกิน 5 ล้านวอน

มาตรา 105 (การลงโทษ) นายจ้างจะถูกปรับ 500,000 วอน หรือต่ำกว่า เมื่อ

1) ฝ่าฝืนมาตรา 19 (1) ด้วยการไม่ส่งรายงานหรือทำรายงานเงินไม่ตรงตามความเป็นจริง

2) ปฏิเสธ หลบเลี่ยง ซัดขวาง หรือตอบไม่ตรงข้อเท็จจริง เมื่อได้รับการขอให้เสนอ

เอกสารข้อมูลหรือวัสดุอุปกรณ์ หรือการตรวจสอบ หรือสอบถามจากสำนักงานบ้านาญแห่งชาติ หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 101

ข้อสังเกตว่า ความผิดที่กล่าวข้างต้นตามมาตรา 104 (1) เป็นความผิดในเรื่องการการรับ ประโยชน์ทดแทนโดยทุจริตหรือการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบมาตรา 104(2) ให้ความคุ้มครองสิทธิ และผลประโยชน์ของลูกจ้าง มาตรา 105 (1) เป็นความผิดในเรื่องการตรวจสอบข้อเท็จจริง ในการยื่น เอกสารข้อมูลหรือสอบถามบุคคลที่เกี่ยวข้อง ที่ จำเป็นหรืออื่นใด และสถานที่ทำเป็นอื่น ๆ หรือการ

ตรวจพบของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการกระทำของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ในเรื่องนั้น ๆ และตาม มาตรา 105 (2) เป็นการลงโทษนายจ้างที่กระทำฝ่าฝืนมาตรา 101 แห่งกฎหมายนี้การกระทำที่ฝ่าฝืนตามที่มาตรา 101 ได้บัญญัติห้ามไว้ดังนี้ มาตรา 101 (2) บัญญัติว่า “เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานไปเยี่ยมชมตรวจสอบหรือสอบถามตาม (1) ให้เจ้าหน้าที่แสดงเอกสารยื่นรับการรับมอบอำนาจในการกระทำดังกล่าวต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

จากมาตรา 101 จะเห็นว่าประเทศสาธารณรัฐ ภูเกาลี ได้กำหนดรายละเอียดเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิผลประโยชน์ของลูกจ้าง นายจ้างในการตรวจสอบและการสอบถาม และลงโทษผู้กระทำผิดในการแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จ กำหนดโทษในกรณีที่นายจ้าง แจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จ ทั้งสองกรณีมีข้อสังเกตที่เหมือนกับประเทศไทย ดังนี้

กรณีที่หนึ่ง กรณีที่นายจ้างหลีกเลี่ยงมิให้ลูกจ้างเป็นผู้ประกันตน ในส่วนนี้คล้ายกับของประเทศไทยในการบัญญัติเป็นความผิดสำหรับนายจ้างที่เจตนาไม่กรอกรายการในแบบสำรวจกรอกรายการในแบบสำรวจอันเป็นเท็จ ตามมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 (ของประเทศไทย) โดยลักษณะของแบบสำรวจดังกล่าว คือแบบแจ้งการเป็นผู้ประกันตน ซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่ของนายจ้างตามมาตรา 34 บัญญัติให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างที่เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ยื่นแบบรายการแสดงรายชื่อผู้ประกันตน อัตราค่าจ้างและข้อความอื่นตามแบบที่เลขาธิการกำหนดต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตน เมื่อพิจารณาในมาตรา 101 ตามกฎหมายของประเทศสาธารณรัฐภูเกาลีดังกล่าวมาแล้ว พบว่า เป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการกรอกข้อเท็จจริง ในการยื่นเอกสารข้อมูลหรือสอบถามบุคคลที่เกี่ยวข้อง ที่จำเป็นหรืออื่นใด และสถานที่จำเป็นอื่น ๆ หรือการตรวจพบของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการกระทำของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ในเรื่องนั้น ๆ เป็นลักษณะของการ แจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จ เช่นเดียวกับของประเทศไทยฟิลิปปินส์เช่นกัน ซึ่งพระราชบัญญัติประกันสังคมในประเทศไทยมีการบัญญัติถึงความผิดในกรณีเช่นนี้คือ บทกำหนดโทษตามมาตรา 97 นายจ้างผู้ใดยื่นแบบรายการตามมาตรา 34 หรือแจ้งเป็นหนังสือขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 44 โดยเจตนากรอกข้อความเท็จในแบบรายการหรือแจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงเป็นเท็จในหนังสือแจ้งขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งลงโทษเฉพาะนายจ้างเท่านั้น มิได้ลงโทษผู้กระทำผิดอื่น

กรณีที่สอง เป็นกรณีที่เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานไปเยี่ยมชมตรวจสอบหรือสอบถามตาม (1) ให้เจ้าหน้าที่แสดงเอกสารยื่นรับการรับมอบอำนาจในการกระทำดังกล่าวต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง กรณีนี้สำนักงานประกันสังคมในประเทศไทยมีการบัญญัติ ไว้ในมาตรา 82 ในการปฏิบัติ

หน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

จากมาตรา 104 จะเห็นว่าประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ได้กำหนดรายละเอียดเพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดในเรื่องการการรับประโยชน์ทดแทนโดยทุจริตหรือการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบซึ่งเป็นการลงโทษที่หนัก พร้อมกับให้ความคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของลูกจ้างจากด้วย ซึ่งกฎหมายประกันสังคมของประเทศไทย ย ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 ไม่มีบทลงโทษการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการเฉพาะ

3. สหรัฐอเมริกา

ประกันสังคม เป็นโครงการประกันสังคมที่ได้รับเงินสนับสนุนผ่านเฉพาะ ภาษีบัญชีเงินเดือน ที่เรียกว่า “Federal Insurance Contributions Act (FICA)” เงินฝากภาษีที่ได้รับมอบหมายอย่างเป็นทางการไปยัง รัฐบาลกลางอายุได้และผู้รอดชีวิตจากการประกันความเชื่อถือกองทุนประกันความพิการ Federal Trust Fund, Federal โรงพยาบาลกองทุนประกันความเชื่อถือหรือ Federal เสริมความน่าเชื่อถือกองทุนประกันสุขภาพ

ส่วนหลักของโปรแกรมบางครั้งย่อ OASDI (เก่าอายุรอดชีวิตและความพิการ Insurance) หรือ RSDI (เกษียณอายุการรอดชีวิตและความพิการ Insurance) เมื่อเริ่มเข้าใช้กฎหมายโดยประธาน Franklin D. Roosevelt ในปี 1935 เป็นส่วนหนึ่งของเขา New Deal ระยะประกันสังคมครอบคลุมการประกันการว่างงานเช่นกัน ระยะเวลาในการพูดในชีวิตประจำวันจะใช้ในการดูเพียงเพื่อผลประโยชน์เพื่อการเกษียณความพิการรอดชีพและการเสียชีวิตซึ่งเป็นที่ประโยชน์หลักได้มาจากเงินบำนาญภาคเอกชนแผนโบราณ ในปี 2004 ระบบประกันสังคมสหรัฐจ่ายเงินเกือบ 500 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในผลประโยชน์

จ่ายเงินประกันสังคมโครงการรัฐบาลสหรัฐเป็นโปรแกรมที่ใหญ่ที่สุดในโลกและค่าใช้จ่ายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในงบประมาณของรัฐบาลกลางเดียวกับ ร้อยละ 20.8 สำหรับการประกันสังคมเทียบกับร้อยละ 20.5 สำหรับการป้องกันประเทศด้วยความรอบคอบและ ร้อยละ 20.1 สำหรับ Medicare/Medicaid ประกันสังคมขณะนี้ประกันกิจกรรมทางสังคมที่ใหญ่ที่สุดในสหรัฐอเมริกา Constituting ร้อยละ 37 ของค่าใช้จ่ายภาครัฐและ ร้อยละ 7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และในปัจจุบันคาดไว้ประมาณ ร้อยละ 40 ของชาวอเมริกันอายุ 65 ปีหรืออายุมากกว่าจากความยากจนการบริหารการประกันสังคมมีสำนักงานใหญ่อยู่ใน Woodlawn แมริแลนด์

ในส่วนของการลงโทษกรณีข้อ โกง หรือแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จ มีบทลงโทษดังนี้

(ก) ผู้ใดมีบุคคลใดมีเจตนาที่จะฉ้อโกง , จะให้หรือทำให้มีการทำใด ๆ การแสดงเท็จเกี่ยวกับความต้องการของพระราชบัญญัตินี้ของบทที่ 2, 21 หรือ 23 ของภายใน รหัสรายได้ของ 195 หรือของบทบัญญัติใด ๆ ของ F คำบรรยายของรหัสดังกล่าวซึ่งสอดคล้อง (อยู่ในส่วนความหมายของ 7852 (ข) แห่งเช่นรหัส) เพื่อภายในให้มี Subchapter ใน E บทที่ 9 ของ ประมวลรัษฎากรของ 1939 หรือกฎหรือระเบียบที่ออกเป็นไปตามนั้นรู้การเป็นตัวแทนดังกล่าวเป็นเท็จให้ถือว่าเป็นความผิดของผู้กระทำผิดและเมื่อการลงโทษนั้นต้องระวางโทษโดยโดยปรับไม่เกิน 1,000 ดอลลาร์หรือ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือทั้งจำทั้งปรับ

(ข) ผู้ใดมีความตั้งใจที่จะล้วงเอาข้อมูลที่เป็นความมั่นคงทางสังคมหมายเลขบัญชีวันเดือนปีเกิดการจ้างงานค่าจ้างหรือผลประโยชน์ใด ๆ บุคคล (1) เท็จหมายถึงการบัญชีการของประกันสังคมหรือเลขานุการว่าเขาเป็นเช่น แต่ละคำหรือภรรยา สามี หญิงม่าย พ่อหม้าย หย่าภรรยา หย่าสามีภรรยาที่รอดตายหย่า สามีที่รอดตายหย่าที่รอดตายแม่หย่าร้าง หย่าร้างที่รอดตายพ่อเด็กหรือผู้ปกครองของบุคคลดังกล่าวหรือตัวแทนผู้มี อำนาจรับรองสำเนาถูกต้องของบุคคลดังกล่าวหรือของภรรยา สามี หญิงม่าย พ่อหม้าย หย่าภรรยาหย่าสามีภรรยาที่รอดตายหย่าสามีที่รอดตายหย่าแม่หย่าร้างที่รอดตาย รอดตายพ่อหย่า เด็กหรือผู้ปกครองของบุคคลดังกล่าวหรือตามที่กำหนดไว้ใน (2) หมายถึงการใด ๆ อันเป็นเท็จ คนที่เขาเป็นลูกจ้างหรือตัวแทนของประเทศสหรัฐอเมริกาให้ถือว่าเป็นความผิดของความร้ายกาจและเมื่อการลงโทษนั้นต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 10,000 ดอลลาร์ต่อเนื่องของการละเมิดแต่ละหรือโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปีหรือทั้งจำทั้งปรับ

4. สาธารณรัฐฝรั่งเศส

ระบบประกันสังคมของสาธารณรัฐ ฝรั่งเศสก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2488 (ค.ศ.1945) เพื่อ “รับประกันว่าทุกคนจะมีรายได้ตามที่จำเป็นเพื่อช่วยเหลือแต่ละบุคคลและครอบครัวอย่างมีคุณค่าในทุกสถานการณ์ ” ระบบประกันสังคมของประเทศฝรั่งเศสอยู่บนพื้นฐานของความเป็นหนึ่งเดียวกันซึ่งประกันความคุ้มครองทางการเงินให้แก่ทุกคนในช่วงที่เกิดความไม่แน่นอนขึ้นในชีวิต โดยให้ความคุ้มครองกรณีเจ็บป่วยกรณีประสบอันตรายและเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานกรณีชราภาพและประโยชน์ทดแทนสำหรับครอบครัวภารกิจหน้าที่ขององค์การประกันสังคมคือการจัดเก็บเงินสมทบและการจัดการด้านการเงินทั้งนี้ระบบประกัน สังคมของสาธารณรัฐฝรั่งเศสมีรูปแบบเดียวและมีมติในการให้ความคุ้มครองแก่ทุกคนแหล่งเงินของระบบประกันสังคมมาจากเงินสมทบของฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างรวมทั้งจากภาษีต่างๆสำหรับการจัดการด้านการเงินของโครงการหลายหลากดังนี้

โครงการประกันสังคมสำหรับลูกจ้างทั่วไป (Social security general scheme) เป็นโครงการที่มีค่าใช้จ่ายคิดเป็นเกือบสามในสี่ส่วนของโครงการทั้งหมด

โครงการประกันสังคมสำหรับลูกจ้างในภาคเกษตรและชาวนา (Agricultural employees and farmers scheme) บริหารจัดการโดยกองทุนรวมเพื่อการจัดประโยชน์ทดแทนสำหรับลูกจ้างในภาคเกษตรและชาวนา (Central agricultural workers' and farmers' mutual benefit fund: CCMSA)

โครงการสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ (Social security scheme for self-employed persons: RSI) ให้ความคุ้มครองช่างฝีมือ (Craftsmen) ผู้ทำการค้า (Trades people) และผู้ประกอบอาชีพอิสระ (Liberal professions)

โครงการที่จัดให้ความคุ้มครองเฉพาะกลุ่มเช่น โครงการสำหรับข้าราชการ

การได้รับเงินกินสินค้านั้นประกันสังคมมีอำนาจเรียกเงินคืนได้รวมทั้งกฎหมายให้อำนาจในการยึดทรัพย์สินได้เหมือนมีคำสั่งศาล กรณีข้อพิพาทของหน่วยงานประกันสังคมฟ้องเรียกเงินคืนจากผู้มีสิทธิที่ได้รับเงินกิน เช่น กรณีครอบครัวที่มีผู้หาเลี้ยงคนเดียวต่อมาพ่อหรือแม่ได้รับเงินมากขึ้นหรือเปลี่ยนสถานะจากโสดไปแต่งงานหรือรวยขึ้นสำนักงานประกันสังคมต้องการเรียกสิทธิประโยชน์ซึ่งควรจะได้รับน้อยลงแล้วเพราะสถานะเปลี่ยนก็จะต้องไปขอคำสั่งจกศาลการฟ้องร้องข้อพิพาทมีสูงถึงร้อยละ 25 ของคดีสำนักงานประกันสังคมมีอำนาจหักเงินได้เหมือนคำพิพากษาของศาลซึ่งสามารถบังคับคดีได้เช่น ไปยึดทรัพย์สินหรือเงินในธนาคารของผู้มีสิทธิที่ได้รับเงินกินไปได้ข้อบังคับดังกล่าวเกิดขึ้นเพื่อสนับสนุนหน่วยงานประกันสังคม หน่วยงานที่จัดเก็บเงินสมทบจากนายจ้างมีสิทธิดังกล่าวอยู่แล้วคือคำสั่งที่ไม่ถูกโต้แย้งจะถือเป็นคำพิพากษา

กรณีข้อพิพาทการฟ้องคดีประกันสังคมรวมทั้งการร้องทุกข์เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และเงินสมทบที่ต้องจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมจะมีระบบการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ในระบบประกันสังคม จะมีระบบศาลเฉพาะก่อนฟ้องร้องจะต้องผ่านการอุทธรณ์เสียก่อนจึงจะมีสิทธิไปฟ้องร้องต่อศาลได้ (สำนักงานประกันสังคม, 2552, หน้า 45)

ปัจจุบันในระบบของฝรั่งเศสจะมีศาลพิจารณาคดีเกี่ยวกับการประกันสังคมเป็นการเฉพาะ (TASS หมายถึงศาลประกันสังคม) เพราะกฎหมายมีความเฉพาะและซับซ้อนกรณีข้อพิพาทมักเกี่ยวกับเงินช่วยเหลือเพื่อการดำรงชีวิตของประชาชนระบบจึงออกแบบให้ดำเนินการรวดเร็วและเอื้อต่อผู้ฟ้องร้องระบบการฟ้องร้องจะเป็นระบบที่ฟ้องได้ด้วยการเขียนจดหมายการฟ้องร้องไม่มีค่าใช้จ่ายไม่จำเป็นต้องมีทนายแต่อาจมีตัวแทน เป็นบิดามารดาพี่น้องหน่วยงานผู้บริหาร โภคหรืออื่นๆ มาช่วยในการ

5. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีเป็นประเทศที่เข้มแข็งเพราะมีการจัดการแบบรัฐที่มีสังคม เดียวระบบประกันสังคมของประเทศเยอรมนีถือเป็นระบบที่ดีที่สุดในโลกและเป็นระบบที่เป็น ปัจจัยสนับสนุนการดำเนินธุรกิจเนื่องจากระบบสนับสนุนต่ออุตสาหกรรมและสร้างโอกาสต่าง ๆ การมีส่วนร่วมในสังคมแบบเป็นหนึ่งเดียวกันประชาชนทั้งผู้หญิงและผู้ชายหลายรุ่นได้ต่อสู้อย่าง หนักเพื่อให้บรรลุสิ่งที่พวกเขาต้องการ ให้ได้รับการสนับสนุนเพื่อประกันความปลอดภัยของตาข่าย ทางสังคม(Social safety net) ให้สอดคล้องกันอย่างเหนียวแน่นเป็นเสมือนหน้าที่ของทุกคนที่ จะต้องรักษาและปรับปรุงระบบให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลง

การประกันสังคมของประเทศเยอรมนีประกอบด้วยสิทธิประโยชน์ดังนี้

1. การประกันสุขภาพ
2. การเกษียณอายุ
3. การประกันกรณีว่างงาน
4. ประโยชน์ทดแทนสำหรับการดูแลระยะยาว (Long-term care benefits)

ผู้ที่ต้องจ่ายเงินสมทบเข้าระบบได้แก่

1. ลูกจ้างทั่วไปหากมีรายได้ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ไม่ต้องจ่ายเงินสมทบแต่เมื่อมีรายได้ เพิ่มขึ้นถึงรายได้ที่กำหนดไว้ก็จะต้องจ่ายเงินสมทบ
2. ลูกจ้างที่มีบุตรได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลจะต้องเข้าระบบ
3. คนทำอาชีพส่วนตัวบางอาชีพจะต้องถูกบังคับโดยกฎหมายให้ต้องจ่ายเงินสมทบ

ประเทศเยอรมนี มีข้อพิพาทในเรื่องการเบิกประโยชน์ทดแทนที่ซับซ้อน ผู้เบิกเงินสิทธิ์ ฯลฯ จึงจัดให้มีบทลงโทษกับผู้ทุจริต โดยตรงในกฎหมายประกันสังคมพร้อมทั้ง จัดให้มีศาลซึ่ง เรียกว่า Social Courts (Sozialgerichtsbarkeit) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความมั่นใจว่าทุกคนมีสิทธิ ได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายและความมั่นคงทางสังคมศาลดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในการ พิจารณาคดีที่เกี่ยวข้องด้านการ ประกันสังคมเป็นส่วนใหญ่รวมถึงด้านการประกันสุขภาพการ ประกันกรณีเจ็บป่วยและประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานการประกันกรณีบ้านาญชรภาพการ ประกันกรณีว่างงานเงินทดแทนและการช่วยเหลือเหยื่อจากภัยสงครามรวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับกรณีทุพพลภาพที่มีอาการรุนแรง (Severe disabilities) ศาล Social Courts มีอำนาจหน้าที่ในการ ตัดสินคดีเกี่ยวกับข้อโต้แย้งเรื่องประโยชน์ทดแทนพื้นฐานด้านประกันสังคมและการช่วยเหลือทาง สังคม

โครงสร้างของศาล Social Courts ศาล Social Courts มี 3 ระดับได้แก่ศาลชั้นต้นหรือ Sozialgerichtev ศาลชั้นที่สองหรือ Länder social courts (Landessozialgerichte) ศาลชั้นที่สามหรือ Federal Social Court (Bundessozialgericht)

6. เนเธอร์แลนด์

กฎหมายประกันสังคมของประเทศเนเธอร์แลนด์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. National scheme coverage Act เป็นกฎหมายที่ครอบคลุมประชาชนทุกคน ได้แก่ บำนาญชราภาพกฎหมายเพื่อหญิงหม้าย และเด็กกำพร้า

2. Act solely regarding employed persons ครอบคลุมลูกจ้าง ได้แก่ กฎหมายประกันความพิการ กฎหมายประกันสุขภาพ กฎหมายประโยชน์ทดแทนกรณีเจ็บป่วย

การประกันสังคมของประเทศเนเธอร์แลนด์มีการตรวจสอบ และการป้องกันการฉ้อโกง ซึ่งเป็นภารกิจ Department of Fraud, Prevention and Investigation ซึ่งมีภารกิจในการดำเนินการตามระบบและวิธีการที่จะป้องกันและตรวจสอบการฉ้อโกง และควบคุมสถานการณ์ ที่จะทำให้เกิดการฉ้อโกง คำจำกัดความของการฉ้อโกง (Fraud) ตามกฎหมายประกันสังคมของประเทศเนเธอร์แลนด์ หมายถึง บุคคลที่มีสิทธิ์รับประโยชน์ทดแทน มีหน้าที่ต้องรายงานการเปลี่ยนแปลงใด ๆ อันอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อประโยชน์ทดแทน เช่น การเปลี่ยนแปลงรายได้ การเปลี่ยนแปลงสถานะสุขภาพสุขภาพ ความตาย การถูกจำคุก การแต่งงาน การหยุดงานเกิน 4 วัน การออกไปพำนักอาศัยอยู่ภายนอกประเทศ การเปลี่ยนแปลงที่อยู่ (สำนักงานประกันสังคม, 2539, หน้า 98)

การฉ้อโกง (Fraud) หมายถึง เมื่อมีการให้ข้อมูลผิดพลาดหรือไม่เพียงพอหรือปกปิดข้อมูลสำคัญ

การลงโทษจะกระทำการปรับ

ดังนั้นหากจะวิเคราะห์ถึงการกระทำดังกล่าว เปรียบเทียบกับความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน จะสามารถนำมาปรับใช้กับกรณี ความผิดกรณี เกี่ยวข้องกับการแจ้งข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จได้เพียงใดหรือไม่เป็นปัญหาที่จะได้กล่าวในบทต่อไป